

πρᾶμα νὰ γενῇ πάλι ἓνα καθὼς ἦτονε ἅ / πόννα μπρῶτον πρεμετάροντας οἱ αὐτοῖν
κοπιαστάδες ὅτι τὸ αὐτὸν πρᾶμα νὰ τὸ δουλε / ὕουν καλὰ καὶ ἐμπιστεμένα καὶ νὰ
τὸ σπέρνου χειμωνικὸν / [καὶ] καλοκαί / ρινὸ / καὶ τῇ νιτράδα ποῦ ξεπεστεῖλειν ὁ /
Θεὸς νὰ τῇ μοιράζουν εἰς τὴν μέσσην τος ἴσια πρὸς ἴσια καὶ τὴν μπάρτη τῷ νοικο-
κυρῶν νὰ / τὴν ἐπηγαίνου εἰς τὸ σπίτιν τῷ νοικοκυρῶν ἡγου στὸ Σανκρὶ καὶ νὰ
παίρνου θέλημα πάντα τῷ νοικο / κυρῶν σὲ θέρος καὶ ἀλώνι καὶ κἀνοντάς τον καλὰ
καὶ ἐμπιστεμένα νὰ τοῦχουν καὶ αὐτοῖν καὶ / οἱ κληρονόμοιν τος παίδιων παιδιῶν
καὶ τὰ ἐξῆς. Εἰς ὅλο τὸ παρὸν οἱ μερίδες ἔμειναν κον / τέτοιιν καὶ ἀνεπαμένοι ντε-
φεντέροντας πάντα οἱ νοικοκυροῖν τοὺς κοπιαστάδες εἰς / κάθεν ἐνάντιον τοῦ αὐτοῦ
πραμάτου καὶ τὰ ἐξῆς εἰς μαρτυρίας τῶν κάτωθεν ἄξιο / πίστων μαρτύρων ἀπο-
γράφοντας καὶ ὁ ἴδιος ἀφέντης πρὲ Χουρσῆς.

/ — ὁ οἰκονόμος Παροναξίας Τριβιζᾶς μάρτυρας ἄνωθεν —

/ — Θεοδωρῆς Τάγαρης μάρτυρας τᾶνωθεν

/ — πρὲ Χρουσῆς Γάτος βεβαιώνω ὡς ἄνωθεν

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

φ. 439^Γ - 440^Ν

/ Ἐβγαλμένο ἀπὸ Χριστοδουλάκη.

/ Εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἀγίας Τριάδος Πατὴρ Υἱοῦ καὶ Ἀγίου Πνευμάτου
καὶ τῆς ὑπερευλογη / μένης δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
ἀμήν. 1688/ ἐν μηνὶ / Γεναρίου 17/ εἰς τὸ ἀρχοντικὸν τοῦ εὐγενεστάτου μισέρ
Χρουσῆν Φρανγγόπουλου συνφωνία ὁ / πανδρείας καὶ πρῶτον συνοικέσιον θέλουν
καὶ ποιοῦν τὰ κάτωθεν ὀνοματισμένα / μέρην ἡγου ἢ εὐ / γενεστάτην κυρία [[τὸ]]
Φλουρεντζάκη / θυγάτηρ / ποτὲ Γιωρ / γίου / Σιγάλα ζητεῖν τὸν εὐγενῆ μισέρ /
Χριστοδουλάκη Ἀμάη ὁ διὰν ἄντραν τῆς νόμιμον καὶ εὐλογητικὸν καθὼς ὀρίζειν
ἢ ἅ / γία τοῦ Θεοῦ καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία. Οὕτως καὶ ὁ εἰρημένος
μισέρ Χριστο / δουλάκης ζητεῖν τήνε αὐτὴν κυρία [[τὸ]] Φλουρεντζάκη ὁ διὰ γυ-
ναῖκαν τοῦ νόμιμον / καὶ εὐλογητικὴν καθὼς διακελεύου οἱ θεῖοι καὶ ἱεροὶν νόμοιν
τῆς καθολικῆς καὶ ἅ / ποστολικῆς ἐκκλησίας καὶ ἐπειδὴν καὶ νὰ εὐρίσκονται καὶ
τὰ δύο μέρην ὀρφανοὶ / ἀπὸ μητέραν καὶ πατέραν ἔκαμαν καὶ τὰ δύο μέρην ἀβαν-
τάρια καὶ ἔγραψαν / καὶ τάζουν τὰ ὅσαν ἔχουν ἀπὸ γονικᾶν τος καὶ ἀπὸ λόγουν τος τὰ

ὅποῖα ἀβαντάρια ἐπρεζενταριστήνκασιν ἐνμπροσθεν εἰς ἐμένα τὸν νοτάριον καὶ εἰς τοὺς
κάτωθεν ἄξ[ιο] / πίστους μαρτύρους καὶ ἐσηγκώσανμέν τα καὶ βάνομέν τα καὶ κάνομε
τὸ παρὸν προικονσύνφωνον / καὶ ἐν μπρώτοις τάζουν ἡ εἰρημένη κυρία [[τι]] Φλου-
ρεντζάκη καθὼς δηλοῖ τὸ ἀβαντάριον της / εἰκόνες δύο ἡ μία ὁ μέγα Ταξιάρχης
καὶ ἡ ἄλλη ὁ ἅγιος Γεώργιος ἔτι τὰ σπίτια ὅπου τὴν / σήμερον κάθονται γονικάν
της ἀνώγια κατώγια, κασέλες πέντε οἱ τρεῖς καρένες καὶ / οἱ δύο φελουριές καὶ
ἕτερες κασελέτες δύο ὅλες ἑφτά καὶ σκάνιο ἓνα καρένιον / καὶ σκανμπέλα τρία,
μπάνκον ἓνα, κατρέφτες τέσσερις οἱ τρεῖς χρυσοῖν καὶ ὁ ἄλλος μαῦρος / καὶ ἓνα
ρουστέλον χρυσὸν μὲ τρία γυαλιὰ ποῦναι ὅλα πέντε, βατζέλια δύο καν / τηλιερόλυ-
χνους δύο καὶ καντηλιέρια ἔξε σεντόνια ζευγάρια δέκα τὸ ἓνα κον / κινोकέντητα καὶ
τ' ἄλλα κεντητά, διάφορα μαζελάρια ζευγάρια ἐννιά κεντητά / καὶ ἓνα ζευγάρι κοκ-
κινोकέντητα μὲ χουρσογορδέλες ὅλα δέκα, κουρτίνες ἑφτά ἡ μία / κοκκινोकέντητη,
ἡ ἄλλη μαυροκέντητη καὶ οἱ ἄλλες κεντητὲς βαριές, παπλώματα τρία / τὰ δύο μετα-
ξωτὰ κόκκινο καὶ κίτρινο καὶ τὸ ἄλλο λινὸ γερμανιόν, τιλάρια δύο μὲ / τὸ μαλλὶ
προσκεφαλάδες δέκα, πουκάμισαν δέκα κεντητά, μπόλιες κεντητὲς / δεκαννιά καὶ
ἓνα τουλουπάνο ὅλες εἴκοσιν μπουστομπράτζοι ζευγὰ / ρια ἑφτά τὸ ἓνα ταγιάδα
μὲ μαργαριταρένια μπρατζόλια τὸ ἄλλο κόκκινα / βελουῖδα βενέτικα μὲ τὰ βαριά
χουρσογορδελάσματα τὰ δύο ζευγάρια πρά / σινα βελουῖδα καὶ ἕτερον χρυσογορ-
δελένο μὲ μπρατζόλια κεντητά καὶ δύο / ζευγάρια μπροκάδα χρυσᾶν ὅλα ἑφτά,
στομαχικοὶ ἑφτά κεντητοὶ βελουῖδον καὶ μπρο / κάδοι, μαγέτες ἀργυρὲς πέντε μποῦ-
στον καὶ ἀλυσίδα τοῦ βουκλωμάτου ἀργυρὴν / καμιζόλες τρεῖς ἡ μία κόκκινη ροζιὰ
μὲ τζή κουρτουπίζες βελουῖδες πράσινες / ἡ ἄλλη καμουχὰς κόκκινος βενέτικος μὲ
τὸν μποδόγυρον καὶ ἡ ἄλλη τζαμπελέτο τῆς / ἀγγούρας φίνο μὲ τὰ νερά καὶ μὲ τὸν
μποδόγυρον, ποδιές ψηλές τρεῖς ἡ μία / μὲ χουρσογορδέλες ἡ ἄλλη μὲ τὰ κουμπιὰ
καὶ ἡ ἄλλη μὲ τζὶ μέριζες, ποδιές δίμιτες / καὶ λινές δώδεκα, κάρτζες ροζιές ζευ-
γάρια δύο τὸ ἓνα μὲ τρία μπλεχτὰ καὶ / τὸ ἄλλο μὲ δύο, φακιόλι μαργαριταρένο ἓνα,
κολλαῖνα φαναράτην μαργαριτα / ρένη μία, ἓνα χαρχάλι μὲ στύλους, σκολαρίκια
ζευγάρι ἓνα βαριὰ μαρ / γαριταρένιο, λαιμὸ ἓνα μὲ τὸ καρφὶν δύο κλωνῶ, μία καδε-
νέτα μαλαμα / τένη, δακτυλίδια δώδεκα μαλαματένια τὰ τρία βουλωτήρια καὶ τὰ
ἄ / λλα μὲ π[[ρ]]έτρες διάφορες ὅλα δώδεκα, κουταλομπουντάρελλα ἀργυρὰ ντου / -
ζίνες δύο, κούπα ἀργυρὴ μία ἡγου ντατζόνη, ταβλομάντηλα μεγάλα τοῦ / παστοῦ
πέντε καὶ πετζέτες ντουζίνες δύο πιάτα μαρμαρένια ντουζίνες τρεῖς / καὶ ἀπλάδενες
ντουζίνα μία, ἀλατζερά τέσσερα καὶ ἕτερα τῆς μαλγιόκας καὶ / γυαλικά ὄνοῦς σπι-
τιοῦ στολὴ τῆς σουγατζίας τὸ ἀμπέλι τὸ γονικόν της στὸ Σα / λοῦκον γροικᾶται
ἐδικόν της καὶ ἓνα χωράφιν στὰ Πετράδια καὶ τοῦτον γονικόν της, ἕτερο / χωράφιν
στὸ λειβάδι λεγόμενον τζὶ Μπουγάδες, ἓνα περιβόλι στὴν Τρυμαλία γονικόν της /

καὶ ἕτερον περιβολάκι ἐκεῖ σιμὰ μὲ τὴν κατοικίαν εἶναι ἀγορὰ τοῦ πατέρα τῆς μα / -
σαρίες καὶ συρμές τοῦ σπιτιοῦ ἀπ' ὅ,τιν χρειάζεται μία νοικοκυρὰ κατὰ τὴν κοντε-
τζι / ὄν τῆς καὶ ἓνα μουρτάρι μπρότζινο, ἀκόμη καὶ ξυλοβούτζια τέσσερα ταῦταν
πάντα / καὶ τὴν εὐχὴν τῶν γονέων τῆς, ἀκόμα καὶ τὸ χωράφιν ὅπου εἶναι ἀπὸ μέρος
τοῦ μακαρίτην τοῦ ἀδελφοῦν τῆς / τοῦ ποτὲ Μιχελέτου νὰ εἶναι τῶν ἐδυονῶ ἀδελ-
φάδω Φλουρέντζας καὶ Ἀντριάνας τὸ ὅποιο χωράφιν εἶναι διὰ / χρέος ρεάλια εἴκο-
σιν πέντε.

/ = Ἀπὸ δὲ τὸ ἄλλο μέρος ζητᾷ καὶ ὁ ἀφέντης ὁ Χριστοδουλάκης τοῦ ἀφέντη
τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας / τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν μακαρίτων τῶν γονέων του
τὴν εὐχὴν τος. Ἐπειτα εἰς ὄνομα προίκας / ἀρχὴν τὶς δύο κάμαρες μὲ τὰ κατώγιαν
τος εὐρισκόμενες ὁμπρὸς εἰς τὸν Τίμιον / Σταυρὸν ἢ μία ἀγορὰ του ἀπὸ ποτὲ Πῶλο
Τζαρουχᾶ καὶ ἡ ἄλλη ἀπὸ τὸν μακαρίτην τὸν μπα / πποῦ του. Ἀκόμη τὸ ἀμπέλι
ὅπου ἔχειν στὸ μέρος τῆς Ἀλυκῆς τὸν σύνμπλιο τοῦ ποτὲ / Ἀθανάσην τοῦ Μηνιάτη.
Ἀκόμη τὰ δύο κομμάτια τὰ ἀμπέλια στὰ Καλαμούρια / τὰ σύνμπλια τοῦ ποτὲ
παπᾶ Νίκου Γοργογύρην καὶ ἐμένα τοῦ Ἰωάννη Μηνιάτην. — Ἀκόμη / τὰ τρία
κομμάτια τὰ λειβάδια ὅπου ἔχουν ἀπὸ τῆς Μαυρογιάννης τὰ σύν / μπλια τοῦ Πέζιου
καὶ σύνμπλια ἓνα τὸ ἄλλο τος. Ἀκόμη τὰ χωράφια τοῦ Ἀγίου Σιν / δέρου. Ἀκόμη
ἕτερα χωράφια στ' Ἀπάνων Λαγγάδια ἔχουν ἀπὸ τῆς Κοντοπεραίνης / μὲ πηγὰδιν
καὶ συκιές καὶ ἐλιά. Ἀκόμη τὰ χωράφια εἰς τὸν τόπον τοῦ Ἀγίου Δημητρίου /
ἡγου στοῦ Λουρδᾶ ἔχουν ἀπὸ τῆς μακαρίτης τῆς θείας του τῆς Ἐρήνης ἀφητά.
Ἀκόμη / τὰ χωράφια στὸ Σανκρὶ λεγόμενα τοῦ Μαρινάκη, ἀκόμη τὰ χωράφια
στὸν Ἀ / γιο Μύρωνα, ἀκόμη τὰ χωράφια τοῦ Σαργοῦ εὐρισκόμενα στὰ Κάτων Χω-
ριά μὲ / ἐκκλησίαν παλιὰ καὶ παλιόπυργον καὶ μιτάτον καὶ πηγὰδιν καὶ συκιές.
Ἀκόμη στὰ Κά / τω Χωριά χωράφιν ἔχουν ἀπὸ τοῦ Μαυρογιάννη καὶ ἔχειν τὴν
Ἀγία Ἀναστασία / μέσαν. Ἀκόμη ἓνα περιβόλι στὶς Μέλανες μέσαν στὶς Μύλους
ποτιστικόν, ἀ / κόμη στὸ Δαμαλᾶ ἀμπέλι ἀπὸ τοῦ Μπουτζουρᾶ. Ἀκόμα στὸν ἴδιον
τόπο / τοῦ Δαμαλᾶ ἓνα χωράφιν, ἀκόμα στὴν Κοξακὴ ἓναν ἀμπέλι, ἀκόμα στὸν /
αὐτὸν ντόπον τῆς Κοξακῆς ἓνα χωράφιν, ἀκόμα καὶ πρόβατα καὶ ζῶα καματερά /
κεφάλια τριάντα νούμερο 30.— Ἀκόμα ἀγελάδες τέσσερις μὲ τὰ συρτάν τος μι-
σιὰ / ρικες, ἀκόμα καὶ ἓνα βόδι μοναχινόν του, ἀκόμα δύο φοράδες μισιὰ / ρικες
μὲ Νικολὸ Μπάγγαλο, ἀκόμα καὶ ἄλογα τρία τὰ δύο μοναχι / κὰν του καὶ τὸ ἓνα
μισιάρικον μὲ τὸν κουνιάδον του τὸν ἀφέντη Χρυσάκη Γιουστι / νιάνο. Ἀκόμα
καὶ εἰς τορνέσια μετρητὰ ρεάλια ὀγδοήντα καὶ εἰς ἓνα / σκρίτον ρεάλια εἴκοσιν
ὄλα ἐκατὸ ἡγου νούμερο 100. / Ἀκόμα τὸ φορτζέρι του μὲ / ροῦχαν τῆς φορεσιᾶς
του, ἀκόμα καὶ κρασοβούτζια δύο καὶ δύο μετζάνες / καὶ ἄλλες μασαρίες τοῦ σπι-
τιοῦ, ἀκόμα καὶ ἓνα τετάρτι τριὸ στὸ Δαμαριώνα / μὲ καὶ ἄλλους πύχουν τὰ ἄλλα

τρία τετάρτια. "Οθεν τὸ παρὸν προικονσύφωνο ἔδρα / βάστην ἐνμπροσθεν τοῦ γαμ-
προῦ καὶ νύφης καὶ στέργου τον καὶ βεβαιώνουν το με ὑπόγραμμά τος / καὶ με
ἀξιόπιστους μάρτυρες οἱ ὅποιοι θέλου γράψουν ὑπὸ χειρός τος καὶ τὰ ἐξῆς / κάνοντας
καὶ κοντετζιόνε ἀνάμεσόν τος τὰ αὐτὰν μέρην γαμπρός καὶ νύφην [] / μὲν καὶ
οἰκονομήσῃ ἀφέντης ὁ Θεὸς καὶ κάμου παιδία ἐκ τῆς σαρκός τος τὰ ὅσαν [ἐτά] /-
ξασιν νὰ τὰ δώνου τῶν μαιδίων τος, εἰ δὲ ὁ Θεὸς νὰ μὴν τὸ κάμη καὶ ἐθέλασιν
μείνη ἄκληροι / τὰ πράματα ὅλα ποὺ ἐτάξασιν νὰ στρέφονται εἰς τοὺς πρόξιμους
ἐδικούς κατὰ τὴν μπαλαιὰ / συνήθεια καὶ τὰ ἐξῆς λέγοντας καὶ τοῦτον ὅτιν ὁ Θεὸς
νὰ μὴν τὸ ὀρίσῃ καὶ τύχην θάνατος εἰς περ / τοῦ ἄλλουν τος νὰ μὴν ἡμποροῦ νὰ
ἔχουν ἐξουσία παρὰ τριάτα ρεάλια νὰ δίνουνται διὰ / τῇ ψυχὴν τος καὶ εἰς τὰ ἀπο-
δέλοιπαν τὰ πράματα νὰ στρέφονται ντὲ λόνγγου εἰς τοὺς πρόξιμους ἐ / δικούς καὶ
νὰ μὴ μετεχένη τίποτις τῷ ζῶντι μέρειν.

/ — Νικολὸ Σιγάλας γράφω εἰς ὄνομα τῆς ἀδελφῆς μου τῆς Φλουρέτζας καὶ βεβαιώ-
νομε τὸ παρὸ προικοσύφωνο ++

/ — Χριστόδουλος Ἀμάγης βεῶνω τὸ παρὸ

/ — ὁ οἰκονόμος Παροναξίας Τριβιζας μάρτυρας ἄνωθεν —

/ — Κωνσταντῖνος ἱερεὺς ὁ χαρτοφύλαξ μάρτυρας ὡς ἄνωθε

/ — Χρυσῆς Σουμμερῆπας μάρτυρας —

/ — Πολυχρόνης Εὐδαίμων μάρτυ / ρας —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα

831*

φ. 441Γ

/ Φ 477

/ Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1688/ ἐν μηνὶ Δικεβρίου 3/ κατὰ
τὸ παλαιὸν εἰς / τὸ ἀρχοντικὸν τῆς εὐγενεστάτης ἀρχόντισσας κερίας Γλέντας χή-
ρας συνβίας τοῦ ποτὲ / μακαρίτην Φαντῇ Ντακορόνια ἐδῶ παρὼν ἡ ἀφεντίαν της
παρὼν καὶ ὁ ἀφέντης / Χρυσῖνος Γιουστινιάνος ἡ ὁποία ἄνωθεν ἀρχόντισσαν κυρία
Γλέντα λέγειν πὼς ἔχειν / ἓνα κομμάτιν ἀμπέλιν δεντρολογημένο με μηλιές καὶ συ-
κιές καὶ ἄν ἔχην καὶ ἄλλα δέντρι εὐρισ / κόμενον εἰς τὴν τοποθεσίαν τῶν Σιφώνω
σύνμπλιο τοῦ ἄνωθεν ἀφέντη Χρυσίνου τὸ ὅποιο / πρᾶμα λέγειν ἡ ἄνω εἰρημένη

* Ἡ πράξη αὕτη εἶναι διαγραμμένη καὶ ἡμιτελής.

